

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5541/06
16.05.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић – Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, власника "ББ", против решења Министарства финансија Републике Србије – Пореска управа – Регионални центар Ниш број 413-22/06-Т од 13.2.2006. године, у предмету пореза на додату вредност, у нејавној седници већа одржаној дана 16.5.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија – Пореска управа – Филијала Ниш број 199606912 од 27.12.2005. године, којим се тужиоцу утврђује за порески период од 1.8.2005. године до 31.8.2005. године, порез на додату вредност за промет добара и услуга у износу од 27.612,00 динара.

Тужилац у тужби оспорава законитост решења туженог органа због погрешне примене материјалног права. Наводи да он није евидентиран као ПДВ обвезник, али грешком испоручиоца касе на фискалним исечцима приказивана је стопа од 18%. Пошто фискални исечак није рачун у смислу члана 10. став 1. тачке 4. Закона о порезу на додату вредност, тужени орган је погрешно применио наведени закон. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење засновано на правилно утврђеном чињеничном стању, на које је правилно примењено материјално право и за своју одлуку је дао разлоге које као потпуне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Ово стога што је одредбом члана 10. став 1. тачка 4. Закона о порезу на додату вредност ("Службени гласник РС" број 84/04...61/05) прописано да је порески дужник у смислу овог закона лице које у рачуну или другом документу које служи као рачун исказе ПДВ, а у складу са овим законом није дужан да обрачуна и плаћа ПДВ. У члану 44. став 3. истог закона прописано је да лице које исказе ПДВ у рачуну или у неком другом документу а није обвезник ПДВ или није извршило промет добара и услуга или нема право да исказе ПДВ, дугује исказани ПДВ.

Како је у поступку неспорно утврђено да је тужилац, иако није обвезник ПДВ, у фискалним исечцима који служе као рачун, исказивао ПДВ, то је, и по оцени Врховног суда Србије, дужан да уплати исказани ПДВ. Врховни суд Србије је ценио и наводе тужбе да је до исказивања ПДВ у фискалним исечцима дошло грешком испоручиоца фискалне касе, али налази да су исти без утицаја на одлучивање у овој управној ствари из напред наведених разлога.

Налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 16.5.2007. године, У. 5541/06

Записничар, Председник већа-судија,

Врховни суд Србије у Београду

Ѕукица Јлатиновић, с.р. милена Ѕаватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МС